

מסורת הש"ס

א) (מנחות יא.), ב) זכרים
 כה., ג) זכרים לב., ד) (שם),
 ה) (לקמן ט: זכרים כה.
 ע"ש), ו) חגיגה כג: פסחים
 יט. עריות פ"ח מ"א, (ז) ז"ל
 הסולת, (ח) (בבב רש"ש).

תורה אור השלם

1. ולקח הבן והבית
מדם הפר והביא אתו אל
אהל מועד: ויקרא ד ה
2. ונתן הלבן מן הקים על
קורות מזבח כסות הסמים
לפני יי אשר באהל מועד
ואת כל דם הפר יעשה
יסוד מזבח העולה אשר
פתח אהל מועד:

ויקרא ד' 3. ולקח מלא המזבח
זחלי אש מעל המזבח
מלפני ה' ומלא חפציו קטרת
סמים דקה והביא מבית
לפרכת:
4 והביאה אל בני אהרן
הכהנים וקמץ משם מלא
קמצו מסלתה ומשמנה על
כל לבנה והקטיר הבתן
את אוכרנה והמזבחה
אשה ריח ניחוח ליה:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א] רש"י ד"ה והלא נמי
מהניא מחשבה וכו' לאיתמי
הכא בחפניו. ג"כ פ"י רש"א
וש"י:

תום' ישנים

דבקים לקומץ בדופניה דמנא. קיי
שהקומץ טעון מתן כלי וקומץ מתוך כ
ואס לא נתנו בשוליו ונתנו בדופניו וד
אף בגובה מעט כמו על דאטפת אטס
בדמ על הרמזה ולא נהביל דרלי:

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְהָיָה
 מִן הַכֵּלִי ב'ר' מִשְׁמַע הָיָה לְעַמָּה
 בְּפֶרֶק אַחֵר (דף ג.) וְאִין זֶה בִּלְדָּה
 וְהָיָה בְּמִסְכָּת וְזִכְרִים: מִנָּה הִנֵּי
 מִיָּלִי. דְּעֵינָן שִׁיר מִזֹּאֵר בְּהִמָּה
 לְכָלִי: מִדָּם הַנֶּפֶשׁ. דָּס קִילוֹת
 שֶׁנֶּפֶשׁ יוֹזֵבָה: ב' גּוֹרֵשִׁין. אוֹת
 מִחִיבָה זֶה וּמוֹסְפִין עַל חִיבָה זֶה
 וְדוֹרֵשִׁין: חֵשֶׁב חֲסִפִּינָה קְטוֹרָם.
 עַל מִנָּה לְהַקְסִירָה לְמַחֵר: מִי יֵלֵךְ
 מִלָּא מִלָּא מִמִּנְהָם. מִה הָם מִהֵא
 מִלָּא חֲבִיבִינָה דְּנִפְקָא לֵין בְּמִנְהוֹת
 (דף עב.) מִזֹּאת הַמִּדָּה לְעוֹלָה וּמִנְהוֹת
 וְגו' הוֹקֵסוּ לְשִׁלְמִים מִה שְׁלָמִים
 מִפְּגִילִין וּמִתְפַּגְּלִין אִף מִנְהָם וכו':
 וְהִכָּה מִיָּנִי מִחֲסָדָה. חֲסִפִּינָה
 אֵל נָא. וְהִכָּה לֵיכָא לְעַמָּה הִינֵּי הוּא
 בְּדַקִּישׁ לְעֵיל דְּהִיבּוּ מִרְיִיבֵיהּ צִעִי הוּא
 לְבֹה בְּחַד טַעמָא (א) לְחִיטֵי הִכָּה חֲסִפִּינֵי

בדעתם בקוממו חלל כך מילתא
 חסרתיה היא ולי נמי לא דרשי גזירה
 שזה לענין בקוממו דילמא דרשי לה
 לענין מחשבה: פוטל כ"ז כולס.
 שזו היא מחאה עשרה מעלות שנאמרו
 בחומר בקדש (תנינא דף כ:) שהכל
 מוצק כל מה שנחביו להיות חלול
 יגע בזכיו: קדש מדפסיל עבול
 יגע. אלאה קדשה הכלי קדושת
 פסלה נמי לינה ויזון דפסלה
 לינה פסלה נמי מחשבת לינה כשחשב
 לקדשה למחר. וקשיא לי דשכחיה
 למתניתין דמעילה (דף י.) דמן כ"ז
 בדידיה קוממו (הקדושות ונחמה
 כהנים מועלין בזה מהקדשו קדשו
 בכלי הוכשרו ליסלל עבובל יוס
 וינחמקו כפורים וזבליה והכל דחיק
 לאיתויי בקא כ"ד מנחבול יוס:

35

במסכת מנחות (דף טו.)
ה ומקדשו למוך כלי אחר
מהו: טפופות. לשון דבר
אבות פ"ב משנה ו': נשפך

ב פפא⁶ אדבקה ו
אזי תוך כלי בעיני
נגחה בתוכו כתקנו
עי מר בר רב אשי
קומץ בארעיתיה דמי
עינין והא איכא או
עינין וליכא תיקו בע
אמארו מחוקות או ג
רב אשי ת"ש⁷ מל
מחוקות ולא גרשושו
תתם⁸ דנשפך הדם ע
מן הכלי על הרצפ
ת"ר⁹ ולקח מדם ה
דום העור ולא מדם ה
דופר יקבלנו דאי
דום ואפילו מקצת ד
המקבל צריך שיקבל
זנאמר זאת כל דם
זוכה אלא ש"מ מאי
יקבלנו וקסבר גורעין
ב פפא יתפור הקט
יו כצואר בהמה דמי
ובלי שרת דמי ולא
חישב בהפינת מ
לף³ מלא⁴ מלא ממנו
תחשבה הכא נמי מ
א אל רב שימי בר
הוסיף רבי עקיבא
הלבונה והגחלים
מקצתן פסל את כ
דפסל טבול יום פס
פסלה פסלה נמי כ

35

הוציאו לו פרק חמישי יומא

מת.

ז א ב מיי פילל מ'ל' פסול
 מקדשן ה'ל' ס:
 ח ג מ' מ'ל'סלס ענד'ס
 יו'ד'ל' ה'ל' ס:
 יז ד מ' מ'ל'סלס פסול
 ט וקדשן סלס ס:
 י חקדשן סלס ס:
 יא ו מ' מ'ל'סלס
 טעס'ס הקד'ס'ס סלס
 ט: מ:
 יב ז מ' מ'ל'סלס
 ענד'ס יוס'ס הקד'ס'ס
 סלס ס:
 ז (מ' מ'ל'סלס טו'ס'ס
 סול'סלס ס:
 יג ח מ' מ'ל'סלס ענד'ס
 יו'ד'ל' סלס ס:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

בני רב פסא דבקה לקומץ בדופניה דמנא וכו'. צהר הכי גרס
עיי מר דר רב אשי אפריה למנא ודבקה לקומץ בארשימיה
דמנא מתי התנה בתוכו עניין והא איהא או דילמא מכיקות עניין
יהא ליכא תיקו ונרובו ספרים יהא לבניא דמנא דר רב אשי אכל
צתיה (הא דמנא דמנא) איהא

בפרק קטן ממנו (דף ס"ה) נראה
כל הפסוקים ויזון דמייני לבנה
מילתא דהתם הכא אגב גררז נראה
דגרסינן נמי לבנתי דמר בר רב אשי
ותימה לי דבפרק המזבח מוקדם
(נחמס דף פ"ה) אמר שמואל כלי
שרת אין מוקדם אלף פסטים ופ"ה
למעטוי חקק מושבו מנחוך ושמה יס
לומר דהוא היה מפרס כלן שהיין
הכלי כי כיתוול ונעשה תוכו כזר וכזר
תוכו שפיר מוקדם ורש"י פ"י שם אמר
פסטים בעורה וקשה ודעתי ליה ללמוד
נקודש דמתן התם:

גורעין ומוסיפין ודורשין.
 ש"ן למיפדן סמינא
 חריפא דמפסקא לקרבי דכרין צ"י
 י"ט וחולין (כ"י דף ק"א): דהסח [נמי]
 נכיו וי"ו דוחלתו ולמ"ד דלשאריו
 ועושה חידה צפוי ענמה. כפ"ב
 דנחשים (דף כה). גרס אמר רב
 יהודה אמר שמואל השומע רבין
 שגיגיה סבין למעלה שנחמר ולקח
 מדם הפר ולא מדם הפר ודבר אחר
 ותניה דממעטין דם הסבין כל שכן
 שעל הרצפה וי"ל דילמא דם הסבין
 גרע טפי שמתקבל כפסול דנחמיה
 במנהג לא בלל כשר ואם בללה חוץ
 לחומת העזרה איכא למחל דאמר
 פסולה כפ"ק דנחמות (דף טו.) אי נמי
 אי לאו טעמא דגורעין ומוסיפין
 ודורשין ה"ל למדע הפר ודבר אחר
 אחא למעוטי שעל הרצפה אבל דסבין
 שפיר דמי הא דלא מיבעיא לן הכא
 אין לי אלא קדשי קדשים קדשים
 קלים מניין דקאמ מיבעיא פקדש
 דנחשים (דף כה) גי' ג' הכוס אין
 הפר ואחר כך קיבל דמו פסול
 שנחמר הפר שהיה כבר דיוין דגלי

נצח מנייחו דה"ה דקדוש קנים ה"ה
 נשטו מדקא מייתי ליה לפי ולפנים בכף ולא מייתי ליה נצטיו
 וננחה לתחתה עליוהי וכי מטי התם ירפה קלת דיו וזו מווי
 תה ולותבה אארעא והדר יגביה הקטורת מן הקרקע ויחננה על
 מווי ולא מיפסיל אי פלה אארעא ואפסה מכל מקום לאו אורת
 י"ו אין עושין כן לפי מלך המלכים הקדוש"ה עכ"ל:
 יקראם שמואל את התורה לנלוה ולמנחה וגו' והקטול לשלמים שמפגין
 ונ"ל דדבר הלמד בהיקא אינו חזר ומלמד בג"ש בקדשים ונ"ל
 ונחה הקטרה מפגלת הקטרה בפרק הקומץ וז"ל (מנחות דף ט.
 ב) לשלמים ה' כתב בחר קרא דוחא התורה ביום צומו את בני
 ישראל וכל מדי דש"ץ היה הקרנה והקטרה עד שלא מרצה לוג שני
 ואל הרב רבי יום טוב הקדוש את יר"ב"א מנלן והשיב לי מכיוס
 יקרא (ד) והקריב אותו לאשם ואת לוג השמן ודרשין בפרק בית
 המזבח כ"ט קטורה דלחיה גופה קריבה לאשים וכמה זה לשון
 מילה דבכמיה פטיטל ק"י דהיינו ענודה ומפגלן זה כמו שחטה
 ומפרשה הקומץ מן המזבח אבל בחפניה לא ש"ך למזמר היה
 אבל מספקא ליה אי גמר מלא מלא ותשיבה כמו קמיה או לא
 בענודה שחוקה לה המזבח ואם כן בחפניה נמי פסלה זה המשנה:
 ואת י"א: תננה למתכשתה נפסלת עטול י"ו ואפילו היה לא פסלה
 לא פסלה דפסיל בה עטול י"ו אינו אלא מדרגא ולהכי לא פסלה
 מנאי מייתי מדיוקא מדפסיל בה עטול י"ו פסל זה לינה ליימי
 עטרה מנחה הכנים ומנחה כהן משוח ומנחה נקבים מועלין כהן
 ש' וכלינה ולא מירך ור"ב"א מירך דהויא דהתם איכא לימזר
 דלחיה

מחשבה. וכן המחשב בחתיית גתלי המחטה מהו, ופשטין לה מיהא דתנן בעדות פרק וי
הקטורת והלבונה והגחלים שאם נגע טבול יום במקצתן פסל את כולו, ומרפסיל בהו ט
ומרפסלה בהו ליתא פסלה בהו נמי מחשבה.

[illegible]

הדברים המעטים הנזכרים
הדברים הנזכרים "פי' להבין אל כי הדברים הנזכרים הם קטנים על כל מה שהם נחשבים
שהקדמה בכל שם אל כל דבר הנזכר קטנה על יסודי העקרונות אשר בכל אלה המושגים דלא אפשר להאריך
כל שם לקדמה אל דבר הנזכר הנחשבים קטנים ועוד חזקת הדברים הנזכרים הנחשבים על יסודי המשמעות הנחשבים קטנים על כל
כל שם הנזכר הנחשבים קטנים ועוד חזקת הדברים הנזכרים הנחשבים על יסודי המשמעות הנחשבים קטנים על כל

[illegible]